

عنوان مقاله:

بررسی فضای معماری عمارت فاضلی

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سوغند ناظریان - دانشجو ارشد رشته ی مهندسی معماری منظر دانشگاه آزاد واحد سواد کوه

گلسا درویشی نیا - دانشجو ارشد رشته ی مهندسی معماری منظر دانشگاه آزاد واحد سواد کوه

ابراهیم امیرکلایی - دکترای باستان شناسی. عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد سواد کوه

مسعود فرساد - دانشجو ارشد رشته ی مهندسی معماری منظر دانشگاه آزاد واحد سواد کوه

خلاصه مقاله:

نور روز و اهمیت بهره گیری از آن در معماری ایرانی و شکل دهی به فضاهای داخلی، از جایگاه ویژه ای برخوردار بوده است. با ظهور اسلام بر اهمیت و بهره گیری از نور روز در بناها، بخصوص خانه ها، مساجد و ... به عنوان مهمترین بناهای معماری اسلامی افزوده شد. در خانه ها و مساجد، نور روز علاوه بر جنبه عملکردی، به عنوان نمادی عرفانی و نشانه ای از حضور خداوند تلقی می شده که حس خشوع و فروتنی آدمی را در پیشگاه پروردگارش برمی انگیزد. از این رو سعی می شده به منظور بهره گیری از نور روز برای شکل دادن به فضای معنویخانه ها و مساجد، از عناصر معماری سنتی ایرانی برای هدایت هر چه بهتر و مناسب تر آن استفاده شود. این پژوهش سعی بر آن دارد تا با تحقیق توصیفی و تحلیلی و با مطالعه منابع کتابخانه ای و اسناد مکتوب، به بررسی و ارزیابی عناصر نورگیر مورد استفاده در معماری ، بخصوص خانه ها، مساجد و مسجد- مدرسه های دوره قاجار شهرساری بپردازد. یافته های تحقیق حاکی آنست که از میان عناصر نورگیری چون در و پنجره مشبک، شباک، هورنو، روزن و روشندان به عنوان رایج ترین عناصر نورگیر در معماری خانه ها ، مساجد و مسجد- مدرسه ها، در و پنجره مشبک بیشترین کاربرد را داشته است. پس از آن ترتیب بهره گیری از عناصر نورگیر متداول در نمونه های مورد بررسی بصورت روزن، هورنو، شباک و روشندان می باشد.

کلمات کلیدی:

نور روز، عناصر نورگیر، خانه ها، مسجد، مسجد-مدرسه، دوره قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/736128>

